

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Olomouci rozhodl samosoudcem **Mgr. Vítém Jaškem** ve věci péče o nezletilou **M. B., narozenou**, zastoupenou opatrovníkem **Magistrátem města Olomouce**, dceru matky **H. B.,** narozené, bytem, zastoupené JUDr. E. F., advokátkou se sídlem v a otce **R. B.,** narozeného, bytem, zastoupeného Mgr. P. S., advokátkou se sídlem v, *o změnu výchovy, o úpravu výživného a o úpravu styku,*

t a k t o :

- I. Návrh otce na změnu výchovy nezletilé M. se zamítá.
- II. Návrh otce na snížení výživného pro nezletilou M. se zamítá.
- III. Úprava styku otce s nezletilou M. stanovená rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 29.9.2005 pod č.j. 40 Nc 43/2005 - 96 se mění tak, že otec je oprávněn stýkat se s nezl. M. **t a k t o :**

1. Otec je oprávněn stýkat se s nezletilou M. každý první víkend v měsíci vždy od pátku 13.00 hodin do bezprostředně následující neděle 18.00 hodin.

2. Otec je oprávněn stýkat se s nezletilou M. o hlavních letních prázdninách nepřetržitě po dobu 6 týdnů, a to od 9.00 hodin prvního dne styku do 18.00 hodin 42. dne styku. Otec je povinen sdělit matce termín tohoto styku doporučeným dopisem odeslaným do 30.4. příslušného roku.

3. Otec je oprávněn stýkat se s nezletilou M. o vánočních prázdninách v každém sudém kalendářním roce od 25.12. od 9.00 hodin do 2.1. následujícího kalendářního roku do 18.00 hodin, v každém lichém kalendářním roce od 23.12. od 9.00 hodin do 2.1. následujícího kalendářního roku do 18.00 hodin.

4. Otec je oprávněn stýkat se s nezletilou M. o velikonočních prázdninách v každém kalendářním roce od středy bezprostředně předcházející Velikonočnímu pondělí od 14.00 hodin do Velikonočního pondělí do 18.00 hodin.

5. Otec je oprávněn stýkat se s nezletilou M. v době jarních prázdnin každý rok od 15.00 hodin pátku předcházejícího jarním prázdninám do druhé následující neděle, kterou prázdniny končí do 18.00 hodin

6. Otec je oprávněn stýkat se s nezletilou M. v době podzimních prázdnin každý rok od 9.00 hodin prvního dne prázdnin do nejbližší následující neděle do 18.00 hodin.

K převzetí nezletilé M. ke styku s otcem a odevzdání nezletilé M. po uplynutí styku ze strany otce bude docházet v bydlišti matky.

Matka je povinna nezletilou M. na styk s otcem řádně připravit po psychické a materiální stránce.

Otec je povinen nezletilou M. po uplynutí styku ve stanovenou hodinu na stanoveném místě matce vrátit.

Běžný styk otce s nezletilou M. se nebude realizovat v době jarních prázdnin, velikonočních prázdnin, hlavních letních prázdnin, podzimních prázdnin a vánočních prázdnin.

IV. Česká republika nemá právo na náhradu nákladů řízení – tlumočného.

V. Otec **j e p o v i n e n** zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Olomouci na náhradě nákladů řízení částku 11.741,90 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

VI. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem podaným u soudu dne 22.6.2007 se matka domáhala úpravy styku nezletilé M. s otcem s ohledem na začátek povinné školní docházky nezletilé, návrh upravila svým podáním doručeným soudu dne 3.9.2007, kdy požadovala stanovit, že otec není oprávněn se stýkat s nezletilou M., při jednání dne 2.2.2009 návrh změnila tak, že úpravu styku ponechala na úvaze soudu.

Otec návrhem podaným u soudu dne 2.11.2007 faxem a doplněný podáním doručeným soudu dne 5.11.2007 se domáhal změny výchovy nezletilé M., kdy takto činil s ohledem na přání nezletilé M. a upravit styk matky s nezletilou M., návrhem doručeným soudu dne 5.5.2008 se otec domáhal snížení výživného na 200 EUR měsíčně, návrh odůvodnil tím, že nedochází ke kontaktům otce nezletilou M., kontakty probíhají pouze v Olomouci a i cesta za nezletilou M. je nákladná.

Po provedeném dokazování vzal soud za prokázáno, že **poslední úprava výchovy a výživy** pro nezletilou M. byla provedena rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 29.9.2005, číslo jednací 40Nc 43/2005 - 96, který nabyl právní moci dne 20.10.2005. Tímto rozsudkem byla schválena dohoda rodičů, kterou byla nezletilá M. svěřena i pro dobu po rozvodu do výchovy matky a otec se zavázal přispívat na její výživu částkou 350 EUR měsíčně, současně byl upraven styk otce s nezletilou M.. Soud rozhodoval za situace, kdy matka dosahovala příjmů 5.000,- Kč měsíčně, jinou vyživovací povinnost neměla, otec dosahoval příjmu 1.530 EUR měsíčně, od května do září měl ještě příjem za pronájem plážových košů v částce 500 EUR měsíčně. Manželství rodičů bylo rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 2.2.2006 s právní mocí dne 8.2.2006 rozvedeno.

Po provedeném dokazování, a to z výsledku matky a otce jako účastníků řízení, rodného listu nezletilé M., z výsledku svědkyně PhDr. N. D., ze zprávy Magistrátu města Olomouce, přestupkového oddělení, ze zpráv opatrovníka, z usnesení Okresního soudu v Olomouci ze dne 12.10.2007, č.j. OP 76/2006 – 194, ze dne 29.1.2008, č.j. OP 76/2006 – 328, ze dne 21.2.2008, č.j. OP 76/2006 – 354, rozsudkem Amtsgericht Rostock, ze zprávy PhDr. N. D., ze zprávy sociální pracovnice Zemského okresu Východní Pomoransko, ze zprávy zaměstnavatele otce Peene – Wert GmbH, ze zprávy Úřadu Usedom – sever, ze zprávy Spolkového úřadu justice, z daňového přiznání otce za roky 2006, z daňového přiznání matky za rok 2007, ze zpráv soudní exekutorky Amtgericht Wolgast S. S., ze znaleckého posudku PhDr. L. M. ze dne 5.9.2008, z výsledku znalkyně, ze sdělení advokátky otce G. H., ze zprávy Mgr. L. S., ze zpráv ZŠ Olomouc, Heyrovského soud zjistil následující **skutkový stav**:

Matka nemá jinou vyživovací povinnost, žije s druhem D. K., který má vlastní příjmy a hradí výživné pro svou nezletilou dceru K.. Matka má příjmy pouze z podnikání, svůj hrubý obrát vyčíslila částkou 15.445,- Kč měsíčně, v daňovém přiznání za rok 2007 vykázala příjmy ve výši 185.345,- Kč, výdaje 123.006,- Kč, základ daně 62.340,- Kč. Nemá majetek vyšší hodnoty a je zdravá. Za bydlení hradí měsíčně zhruba 4.700,- Kč. Matka má odpovídající materiální podmínky pro zajištění péče o nezletilou M..

Nezletilá M. navštěvuje 1. třídu základní školy, kde se hradí stravné asi 350,- Kč měsíčně a další nepravidelné poplatky. V rámci školy hraje házenou a jedenkrát týdně chodí jezdit na koni, kde se hradí 200,- Kč za výuku. Otec hradí výživné pravidelně, od října 2007 hradí některé výživné v nižších než stanovených částkách. Dle zprávy školy patří nezletilá M. k nejlepším žákům, její příprava do školy je řádná, při střídání školy po jednom roce by musela vždy dělat rozdílové testy z jazyka českého a prvouky. Do konce prázdnin 2007 probíhal styk dle rozsudku zdejšího soudu z roku 2005 s modifikacemi po dohodě obou rodičů. Na konci prázdnin v roce 2007 měla být nezletilá M. dne 27.8.2007 dle stanovené úpravy styku vrácena matce, ale otec nezletilou M. matce nepředal a přihlásil ji do školy ve Spolkové republice Německo, k předání zpět došlo na základě řízení o navrácení dítěte u

Amtsgericht Rostock, kdy byla soudní exekutorkou nezletilá M. vyzvednuta přímo ze školy, předána matce a zajištěn odchod matky ze Spolkové republiky Německo. Následně nastaly ohledně styku nezletilé M. s otcem problémy, když otec požadoval nejprve předběžným opatřením svěřit do péče nezletilou M., později navrhoval úpravu styku, veškeré návrhy otce na vydání předběžného opatření byly zamítnuty s ohledem na existenci platné pravomocné úpravy výchovy a styku a nezbytnost provedení důkazního řízení pro rozhodnutí ve věci.

Otec nemá jinou vyživovací povinnost, žije s družkou Z. K., která má příjem asi 600 EUR měsíčně a má v péči syna P. K., na kterého jeho otec hradí výživné 100 EUR měsíčně. Otec má příjem ze zaměstnání v loděnici asi 1.600 EUR měsíčně a dále za pronájem plážových košů zhruba 200 – 300 EUR měsíčně, za rok 2006 vykázal v daňovém přiznání příjmy ze živnosti zápornou částkou 15.927 EUR, příjmy z nesamostatné práce kladnou částkou 29.701 EUR. Z většího majetku vlastní automobil Škoda Octavia, r.v. 2006 a byt, který pronajímá a získanými částkami hradí úvěr braný na pořízení bytu, dále vlastní plážové koše, které pronajímá. Otec je zdravý a má odpovídající materiální podmínky pro zajištění péče o nezletilou M..

Ze znaleckého posudku a výsledku znalkyně PhDr. L. M. bylo zjištěno, že oba rodiče mají dobré výchovné předpoklady pro zajištění péče o nezletilou M., která má k oběma rodičům pozitivní citovou vazbu. Oba rodiče mají osobnostní předpoklady, že jsou schopni dobré vzájemné komunikace v zájmu nezletilé M.. Nezletilá M. je osobnost harmonicky se vyvíjející, bez psychopatologických projevů, je sociálně zdatná a má dobré adaptační schopnosti. Je schopna zvládnout střídavou péči, pokud by byl druhý rodič stavěn do pozitivního světla a plně uznáván v rodičovské roli a současně umožněn maximální možný kontakt s druhým rodičem, za této situace by znalkyně doporučovala střídání po jednom roce. Znalkyně ve svých závěrech předpokládá pozitivní vývoj situace mezi rodiči.

Z výsledku PhDr. N. D. bylo zjištěno, že nezletilá M. má blízký vztah k oběma rodičům i k rodinám oběma rodičů. Na nezletilou M. nepříznivě působilo jednání u státních orgánů v souvislosti s navrácením od otce v říjnu 2007, konflikty rodičů nezletilou M. velmi zatěžují, dítě ve věku nezletilé M. není schopno se rozhodnout mezi rodiči, často se zachová podle požadavku rodiče, který v danou chvíli zajišťuje péči, je na rodičích rozhodnout o osudu dítěte v jeho nejlepším zájmu.

Z vyjádření Mgr. L. S. ke znaleckému posudku PhDr. L. M. se podává, že dle jeho názoru pro střídavou péči je třeba, aby rodiče byli schopni naprosto bezvýhradně bezkonfliktní a neproblémová komunikace na úrovni svých rodičovských rolí s maximální mírou ochoty ke spolupráci.

Vzhledem k tomu, že ve věci se vyskytuje prvek mezinárodního práva, daný zejména ve vztahu k bydliště a státnímu občanství otce (Spolková republika Německo), musel se soud nejprve zabývat otázkou, zda soud České republiky má pravomoc ve věci jednat a rozhodovat a v kladném případě – kterým hmotným právem (českým či německým) se bude řídit. Spolková republika Německo i Česká republika jsou členy Evropské unie. Pro členské státy Evropské unie soudní příslušnost (pravomoc) ve věcech rodičovské zodpovědnosti řeší Nařízení Rady (ES) číslo 2201/2003 ze dne 27.11.2003, které je účinné od 1.3.2005 a má přednost před dvoustrannými i mnohostrannými smlouvami, haagskými úmluvami i zákonem

o mezinárodním právu soukromém a procesním. Uvedené Nařízení Rady (ES) se podle kapitoly I., článku 1, vztahuje na občanskoprávní věci, týkající se rodičovské zodpovědnosti (odstavec 1 písmeno b/), zejména například práva péče o dítě (odstavec 2 písmeno a/). Pojem „právo péče o dítě“ dle tohoto nařízení znamená především právo pečovat o dítě a stýkat se s dítětem. Podle kapitoly II., oddílu 2, článku 8, odstavce 1 jsou soudy členského státu příslušné ve věci rodičovské zodpovědnosti k dítěti, které v době podání žaloby má obvyklé bydliště na území tohoto členského státu. Pro členské státy Evropské unie soudní příslušnost (pravomoc) ohledně výživného upravuje Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22.12.2000, které má přednost před dvoustrannými i mnohostrannými smlouvami, haagskými úmluvami. Podle uvedeného Nařízení Rady (ES) č. 44/2001, kapitoly II., článku 2 - mohou být osoby, které mají bydliště na území některého členského státu, bez ohledu na svou státní příslušnost žalovány u soudů tohoto členského státu. Podle článku 3 - osoby, které mají bydliště na území některého členského státu, mohou být u soudů jiného členského státu žalovány pouze na základě pravidel stanovených v oddílu 2-7 této kapitoly. Podle oddílu 2 označeném Zvláštní příslušnost, článku 5 bodu 2 – „osoba, která má bydliště na území některého členského státu, může být v jiném členském státě žalována ve věcech týkajících se výživného, u soudu místa, kde má oprávněný k výživě bydliště nebo místo obvyklého pobytu“. Použití právního řádu uvedené Nařízení Rady (ES) neřeší. Mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo není uzavřena dvoustranná smlouva o právní pomoci. Ohledně použití právního řádu ve věcech rodinných je proto třeba aplikovat § 24 odstavec 1 českého zákona číslo 97/63 Sbírky o mezinárodním právu soukromém a procesním: „Vztahy mezi rodiči a dětmi včetně výchovy a výživy se řídí právem státu, jehož příslušníkem je dítě“. Dle § 33 odstavec 1 téhož zákona je-li někdo v rozhodné době státním občanem českým a považuje-li ho za svého příslušníka také jiný stát, je rozhodné státní občanství české. Nezletilá M. bydlí na území České republiky a podle předchozího obsahu spisu je německým státním občanem i českým státním občanem. Podle citovaných ustanovení Nařízení rady má proto pravomoc ve věci rozhodovat soud České republiky, podle místní příslušnosti konkrétně Okresní soud v Olomouci. Použití právního řádu vychází z citovaného zákona o mezinárodním právu soukromém a procesním, podle něhož se soud se řídí českým právním řádem po stránce hmotněprávní (český zákon o rodině) i procesní (český občanský soudní řád).

Podle § 26 odst. 2 českého zákona o rodině jsou-li oba rodiče způsobilí dítě vychovávat a mají-li o výchovu zájem, může soud svěřit dítě do společné, popřípadě střídavé výchovy obou rodičů, je-li to v zájmu dítěte a budou-li tak lépe zajištěny jeho potřeby. Podle odstavce 3 rozhodnutí o úpravě výkonu rodičovské zodpovědnosti může být nahrazeno dohodou rodičů, která ke své platnosti potřebuje schválení soudu. Podle odstavce 4 při rozhodování o svěření dítěte do výchovy rodičů soud sleduje především zájem dítěte s ohledem na jeho osobnost, zejména vlohy, schopnosti a vývojové možnosti, a se zřetelem na životní poměry rodičů. Dbá, aby bylo respektováno právo dítěte na péči obou rodičů a udržování pravidelného osobního styku s nimi a právo druhého rodiče, jemuž nebude dítě svěřeno, na pravidelnou informaci o dítěti. Soud přihlédne rovněž k citové orientaci a zázemí dítěte, výchovné schopnosti a odpovědnosti rodiče, stabilitě budoucího výchovného prostředí, ke schopnosti rodiče dohodnout se na výchově dítěte s druhým rodičem, k citovým vazbám dítěte na sourozence, prarodiče a další příbuzné a též k hmotnému zabezpečení ze strany rodiče včetně bytových poměrů. Podle odstavce 5 soud vždy vezme v úvahu, kdo dosud kromě řádné péče o dítě dbal o jeho výchovu po stránce citové, rozumové a mravní.

Podle § 28 českého zákona o rodině změní-li se poměry, může soud změnit i bez návrhu rozhodnutí nebo dohodu rodičů o výkonu jejich rodičovských práv a povinností.

Podle § 27 odstavec 1 českého zákona o rodině dohoda o styku rodičů s dítětem nepotřebuje schválení soudu. Podle odstavce 2 soud však styk rodičů s dítětem upraví, vyžaduje-li to zájem na jeho výchově a poměry v rodině. Bránění oprávněnému rodiči ve styku s dítětem, pokud je opakovaně bezdůvodné, je považováno za změnu poměrů, vyžadující nové rozhodnutí o výchovném prostředí. Podle odstavce 3 jestliže je to nutné v zájmu dítěte, soud styk dítěte s rodičem omezí nebo jej i zakáže.

Podle § 85 odstavec 1 českého zákona o rodině vyživovací povinnost rodičů k dětem trvá do té doby, pokud děti nejsou schopny samy se žít.

Podle § 85 odstavec 2,3 českého zákona o rodině oba rodiče přispívají na výživu svých dětí podle svých schopností, možností a majetkových poměrů. Dítě má právo podílet se na životní úrovni svých rodičů. Při rozsahu jejich vyživovací povinnosti se přihlíží k tomu, který z rodičů a v jaké míře o dítě osobně pečuje.

Podle § 96 odstavec 1 českého zákona o rodině při určení výživného přihlédne soud k odůvodněným potřebám oprávněného, jakož i k schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům povinného.

Podle § 97 odstavec 1 českého zákona o rodině výživné je třeba platit v pravidelných opětvujících se částkách, které jsou splatné vždy na měsíc dopředu.

Podle § 98 odstavec 1 českého zákona o rodině právo na výživné se nepromlčuje. Lze je však přiznat jen ode dne zahájení soudního řízení; u výživného pro nezletilé děti i za dobu nejdéle tři let zpět od tohoto dne.

Podle § 99 odstavec 1 českého zákona o rodině, změní-li se poměry, může soud i bez návrhu změnit dohodu a soudní rozhodnutí o výživném pro nezletilé děti.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud uzavřel, že návrh otce na změnu výchovného prostředí ve vztahu k svěření nezletilé M. do střídavé péče není důvodný, neboť nejsou splněny podmínky ustanovení § 26 odst. 2 zákona o rodině, **tedy zájem dítěte a lepší zajištění jeho potřeb.** Z již konstantní judikatury soudů České republiky je zřejmé (zejm. nálezn Ústavního soudu ČR I. ÚS 48/04), že svěření dítěte do střídavé výchovy rodičů nesmí být ústupkem jejich vzájemné rivality, ale vyjádřením kvalitního a pozitivního vztahu obou rodičů k dítěti, přijímajícího pozitivního vztahu dítěte k oběma rodičům a osobnostní a výchovné akceptace obou rodičů navzájem. Každý z rodičů si musí být vědom výchovných kvalit druhého z rodičů a jeho nepostradatelnosti pro další výchovu dítěte. **Rozhodnutí o střídavé výchově by mělo vycházet ze společné vůle obou rodičů podpořené přáním dítěte, mělo by být výsledkem dohody, schopnosti spolupracovat, komunikovat o výchově a potřebách dítěte a nezapojovat dítě do svých vzájemných problémů.** Tato úprava výchovy klade vysoké požadavky na osobnostní úroveň obou rodičů, na schopnost rodičů tolerovat názory jiného, přijímat druhého z rodičů jako sobě rovného partnera při výchově dítěte a kooperovat na všestranně rozvíjející péči o dítě. K vyslovení střídavé výchovy dítěte by měly být splněny také další předpoklady, jako výchovné schopnosti obou rodičů, schopnost plnit své finanční závazky a dále materiální předpoklady, tedy **místní blízkost bydliště** obou rodičů, jejich vhodné bytové, sociální, příjmové a majetkové poměry, tak aby dítě mohlo po dobu pobytu u obou rodičů navštěvovat tutéž školu, kroužky, věnovat se svým standardním

sportovním či společenským zálibám, aby pobývalo v kolektivu sobě známých vrstevníků, které by mohly být kompenzovány maximální možnou spoluprací rodičů a vzájemnými častými pobyty v prostředí druhého rodiče. Dle provedeného dokazování jsou vztahy mezi rodiči nezletilé M. od října 2007, tedy od protiprávního ponechání nezletilé M. otcem ve Spolkové republice Německo narušené, aktuálně rodiče nejsou schopni se výchovně akceptovat a doplňovat tak, aby tato forma výchovy byla v zájmu nezletilé M.. Ve vztahu k návrhu na stanovení výlučné péče otce soud neshledal, zejména v otázce výchovných poměrů nezletilé M., takovou závažnou změnu poměrů, jakou má na mysli ustanovení § 28 českého zákona o rodině, která by odůvodňovala změnu úpravy. Oba rodiče jsou zaměstnaní a mají nové partnery. Oba rodiče dobré výchovné schopnosti a oba rodiče jsou schopni zajistit odpovídající výchovu nezletilé M. a nezletilá M. by chtěla být s oběma rodiči. Je povinností rodičů nezletilou M. vychovávat a korigovat některá její přání a rozhodnutí, u kterých si s ohledem na svůj věk není schopna uvědomit jejich dosah; rozhodnutí o další výchově nezletilé M. by mělo vzejít z dohody rodičů v jejím nejlepším zájmu, případně se zohledněním jejího názoru a nikoliv jen z akceptace jejího přání daného konkrétní situací. Péče matky o nezletilou M. je po všech stránkách hodnocena jako řádná. Podle judikatury Ústavního soudu ČR (IV. ÚS 14/2000) je nutné, aby v případě, že se rodiče nezletilého dítěte v dřívější době dohodli na tom, kdo z nich bude mít dítě ve své výchově, potom důvody, které odůvodňují změnu, dosahovaly intenzity změny poměrů podle ustanovení § 28 zákona o rodině ve všech aspektech. **V daném případě nedošlo k žádné podstatné změně a soud návrh otce na změnu výchovy a stanovení výživného matce zamítnul.**

Český zákon o rodině uvádí v § 96 odstavec 1 dvě základní a navzájem provázaná kritéria při určení i úpravě výživného – jsou to na jedné straně odůvodněné potřeby dítěte, na straně druhé výdělkové možnosti a schopnosti rodiče, u něhož se přihlíží zejména také k majetkovým poměrům, životní úrovni a počtu vyživovaných osob. K odůvodněným potřebám dítěte náleží výdaje obecné pro každého člověka a týkající se životních potřeb (například strava, oblékání, bydlení a podobně) – k těmto obecným nákladům se podle individuality dítěte přidružují také další výdaje na odůvodněné potřeby, k nimž patří platby především spojené s přípravou na povolání, organizovanou zájmovou činností, případně zdravotním stavem. Při jakékoliv další (tedy neprvotní) úpravě výživného ve smyslu zvýšení, snížení či zrušení soud především zkoumá, zda na straně některého z účastníků – dítěte, matky a otce, nastala od předchozího rozhodování taková podstatná změna poměrů, která by mohla vést ke změně stávající částky výživného (§ 99 odstavec 1 českého zákona o rodině). V dané věci nezletilá M. od posledního rozhodování nastoupila povinnou školní docházku, otec má v podstatě shodné příjmy, žije s družkou, která má vlastní příjem a ve své péči jedno dítě. Dle názoru soudu částka výživného ve výši 350 EUR měsíčně i nadále odpovídá všem požadovaným kritériím zákona o rodině, přestože nezletilá M. nastoupila povinnou školní docházku a na tomto nic nemění ani skutečnost, že styk probíhá nepravidelně a předávání neprobíhá v Ústí nad Labem, když toto nelze považovat za kritéria mající vliv na výši výživného.

V rámci řízení o úpravu styku otce s M. soud vycházel z § 27 odstavec 1,2 českého zákona o rodině, ve kterém zákon o rodině formuluje právo dítěte na péči obou rodičů a udržování pravidelného osobního styku s ním. V řízení bylo prokázáno, že rodiče se na styku nemohou dohodnout a tato otázky činí mezi rodiči zásadní rozpory, původně stanovenou úpravu styku není možné v daném rozsahu realizovat s ohledem na povinnou školní docházku

nezletilé M., vzájemný vztah otce s nezletilou M. je velmi dobrý. Soudní úprava styku je tedy v tomto případě nezbytná k zajištění práva dítěte na péči obou rodičů. V řízení bylo prokázáno, že otec má o nezletilou M. vážný zájem a chce se podílet na její péči i výchově. V řízení bylo prokázáno, že otec je schopen se řádně postarat o nezletilou M., jeho výchovné předpoklady jsou na velmi dobré úrovni a má i kvalitní materiální podmínky, včetně bydlení, k zajištění péče o nezletilou M.. Soud proto styk upravil v maximálním rozsahu s ohledem na povinnou školní docházku nezletilé M.. Otec bude mít možnost v době takto stanoveného styku přípravy atraktivního společného programu, při kterém se budou vytvářet společné zážitky, budou upevňovány rodinné pozitivní vazby a prohlubovány společné zájmy otce a nezletilé M.. Místem předávání soud stanovil bydliště matky, kde se nezletilá trvale zdržuje, kde lze předpokládat, že nenastanou žádné překážky spojené s dopravou do jiného místa předání.

Dále se soud zabýval otázkou náhrady nákladů řízení vzniklých státu – České republice v souvislosti s podáním znaleckého posudku. O těchto nákladech soud rozhodl podle ustanovení § 148 odst. 1 českého občanského soudního řádu. Podle tohoto ustanovení má stát podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Náklady, které v řízení vznikly, jsou především náklady, které vznikly za zpracování znaleckého posudku z oboru pedopsychologie v částce 9.800,- Kč a dále v souvislosti se znaleckým úkonem znalkyně u jednání v částce 1.941,90 v celkovém součtu tedy ve výši 11.741,90 Kč. Znalecký posudek byl proveden v řízení v souladu se zájmy nezletilé M.. Nutnost zpracování znaleckého posudku vznikla především v souvislosti se skutečností, že otec požadoval svěřit nezletilou M. do střídavé péče, příp. do své péče, s čímž matka nesouhlasila. Tudíž s ohledem na výsledky řízení uložil soud tyto náklady zaplatit jednorázově otci České republice - Okresnímu soudu v Olomouci ve smyslu ustanovení § 148 odst. 1 českého občanského soudního řádu, když neshledal u otce předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, poměry výdělkové a majetkové na straně otce se v průběhu soudního řízení nezměnily a otec má stálý příjem ze svého zaměstnání a pronájmu plážových košů

České republice vznikly také náklady řízení na tlumočném v souvislosti s překlady soudních písemností a ústního tlumočení z českého do německého jazyka a naopak. O těchto nákladech soud rozhodl podle § 141 odstavec 2, § 18 českého občanského soudního řádu. Výrok o nákladech řízení účastníků má oporu v § 146 odstavec 1 písmeno a/ českého občanského soudního řádu, když soud neshledal okolnosti, které by odůvodňovaly přiznání těchto nákladů některému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15-ti dnů od jeho doručení prostřednictvím Okresního soudu v Olomouci ke Krajskému soudu v Ostravě ve trojím vyhotovení.

Odvolání podané účastníkem, který se práva odvolání výslovně vzdal odvolací soud odmítne.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí. Výkon rozhodnutí o výchově nezletilých dětí, popřípadě o úpravě styku s nimi anebo rozhodnutí o navrácení dítěte se provádí ukládáním pokut, výše jednotlivé pokuty nesmí přesahovat 50 000 Kč, nebo odnětím dítěte proti tomu, u koho podle rozhodnutí nebo dohody nemá být, a jeho předání oprávněnému.

**Okresní soud v Olomouci
dne 2. února 2009**

**Mgr. Vít Jašek, v. r.
samosoudce**

Za správnost vyhotovení:
Radka Spěšná